

תת"ע 319/04/18 - אילן ציבולבה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 319-04-18 מדינת ישראל נ' ציבולבה
תיק חיצוני: 11115408657

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	אילן ציבולבה
נגד	מדינת ישראל
משיבה	

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 17.4.18 (להלן: "**פסק הדין**").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של שימוש בטלפון נייד בזמן נהיגה ונגזר עליו קנס בסך 1,100 ₪.
3. המבקש טען כי הגיש בקשה להישפט וכי מעולם לא קיבל זימון לדיון. טען כי אישור המסירה אינו עומד בדרישות הדין, באשר חסרים בו פרטי המוסר ופרטי אי המסירה וכל שצוין בו הוא תאריך ורישום לא ברור של השעה. טען כי מדובר במסמך כוזב ושקרי וכי אין במסמך דבר היכול להעיד על עורכו ועל הפעולות שנקט ועל מסירה כדן. טען כי הוא לא ביצע העבירה המיוחסת לו וכי יש לו טענות הגנה הראויות להתברר וביקש לקבל יומו בבית המשפט.
4. המשיבה לא הגישה תגובה לבקשה.
5. לאחר ששקלתי טענות המבקש החלטתי לדחות הבקשה.
6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נשלח לכתובתו של המבקש וחזר בציון "לא נדרש". על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה. באישור המסירה מופיעה חתימת המוסר, תאריך ושעה, וצוין כי דבר הדואר לא נדרש. בנסיבות אלה אני סבורה כי מדובר באישור מסירה הממלא אחר דרישות הדין. אין בידי לקבל טענות המבקש כי מדובר במסמך כוזב ושקרי המעיד כי כלל לא בוצעה מסירה, מדובר בטענות בעלמא אשר אין להן כל ביסוס. המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו, ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה.

8. מעבר לכך, המבקש לא הציג טענות הגנה כלשהן ואף לא פירט כיצד הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין אלא הסתפק בכפירה כללית בביצוע העבירה המיוחסת לו.

כפי שנפסק לאחרונה בעפ"ת 71874-01-18 **כאל נ' מדינת ישראל** (19.2.18), אין די בטענת כפירה כללית וכוללנית כדי להראות כי נגרם למבקש עיוות דין. על המבקש היה לפרט טענותיו העובדתיות ולבסס טענותיו בראיות, ככל שישנן.

עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

הנאשם ישלם הקנס האמור בגזר הדין עד ליום 1.8.18.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"א תמוז תשע"ח, 04 יולי 2018, בהעדר הצדדים.